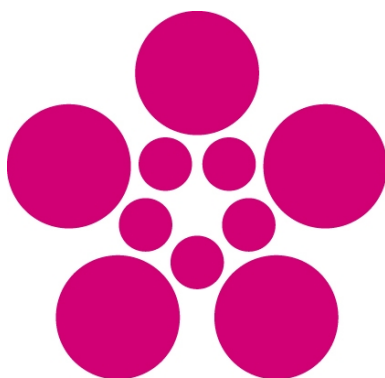

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: Ekonomika a management

studijní obor: **Řízení a ekonomika podniku, spec. 20, verze 2,3,4**
bakalářské studium

termíny, okruhy otázek

2018/2019

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání bakalářské práce	3
2. Rámcový postup při SZZ	4
3. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	6
4. Okruhy otázek k SZZ	9
Ekonomie	10
Řízení podniku	13
Ekonomika podniku	19
Řízení lidských zdrojů	22
Právo	25

Důležité termíny

mezní termín zápočtů a zkoušek za LS	17. 5. 2019	
příhlášky ke státním závěrečným zkouškám	do 1. 3. 2019	
odevzdání bakalářské práce	12. 4. 2019	
příprava na státní závěrečnou zkoušku	20. 5. – 24. 5. 2019	(1 týden)
státní závěrečné zkoušky	27. 5. – 31. 5. 2019	(2 týdny)
promoce	25. 6. – 27. 6. 2019	(bude upřesněno)
podzimní termín SZZ	říjen 2019	

Tiskopisy přihlášek ke státní závěrečné zkoušce jsou k dispozici na [www fakulty](http://www.fakulta.cz) (sekce Studenti).

Odevzdání bakalářské práce

Pro studenty všech studijních oborů bakalářských studijních programů, kteří v akademickém roce 2018/2019 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a podali si ve stanoveném termínu (nejpozději do 1. 3. 2019) na studijním oddělení písemnou přihlášku ke státní závěrečné zkoušce konané podle harmonogramu v letním termínu (květnu, červnu) akademického roku 2018/2019 platí následující pokyny:

- ⇒ bakalářské práce u oborů bakalářských studijních programů musí být odevzdány vedoucímu práce v trojím vyhotovení **nejpozději do 12. 4. 2019**;
- ⇒ studenti všech oborů bakalářských programů odevzdají na studijním oddělení 7x teze bakalářské práce **nejpozději do 12. 4. 2019**.

Student je povinen vložit elektronickou verzi své závěrečné práce do systému STAG v souladu s Opatřením rektora o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU R 156 z 8. 6. 2010, a to **nejpozději do 12. 4. 2019**. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce do STAGu, nebude připuštěn k její obhajobě.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou

„nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).

9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.
11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017

O studiu v bakalářských a navazujících magisterských programech uskutečňovaných v českém jazyce

Část V.

Státní závěrečná zkouška a vysokoškolské kvalifikační práce

Článek 18

Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium bakalářských a magisterských studijních programů na EF JU se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Dnem ukončení studia je den, kdy byla úspěšně vykonána její poslední část.
- (2) Postavení a průběh SZZ upravují zejména § 45 až 47, § 53 a § 55 zákona a čl. 27 SZŘ.
- (3) Ke státní závěrečné zkoušce je student povinen se závazně přihlásit v termínu stanoveném [harmonogramem](#) akademického roku. Přihlášky ke SZZ, termíny a pokyny k odevzdávání VŠKP jsou zveřejňovány formou sdělení děkana s dostatečným předstihem na webové stránce fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#), stejně tak jako okruhy předmětů SZZ podle oborů a specializací pro daný akademický rok. Formuláře pro přihlášení ke SZZ jsou dostupné v sekci [Studijní předpisy a formuláře](#).
- (4) SZZ se skládá z obhajoby VŠKP a ústní zkoušky z předmětů stanovených studijním programem pro příslušný studijní program, resp. jeho obor. Klasifikuje se obhajoba VŠKP a každý předmět SZZ; konečnou klasifikaci obhajoby VŠKP na základě hodnocení vedoucího práce, oponenta a průběhu obhajoby a ústní zkoušky z jednotlivých předmětů SZZ stanoví zkušební komise.
- (5) Při opakování SZZ v případě neobhájené VŠKP student obhajuje přepracovanou VŠKP, nově hodnocenou vedoucím práce a oponentem. Pokud student nevyhověl při ústní zkoušce z jakéhokoliv předmětu SZZ, opakuje pouze tuto ústní zkoušku SZZ.
- (6) SZZ, popřípadě její část (obhajobu VŠKP nebo ústní zkoušku z předmětu SZZ či více předmětů SZZ), lze v případě neúspěchu jednou opakovat, a to při splnění podmínek uvedených v čl. 27 odst. 2 SZŘ, nejdříve však za 3 měsíce po neúspěšném prvním termínu SZZ.
- (7) Datum, čas a organizační zabezpečení SZZ je pro jednotlivé studenty zveřejněn nejpozději 5 dnů před termínem SZZ formou sdělení děkana na webových stránkách fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#). Čas SZZ uvedený v harmonogramu je orientační, studenti se dostaví s předstihem minimálně 1 hodiny.
- (8) Na obhajobu VŠKP a SZZ z předepsaných předmětů studijního plánu je vymezeno studentovi bakalářského programu cca 60 minut, studentovi magisterského programu cca 45 – 60 minut v závislosti na počtu předmětů SZZ předepsaných studijním plánem.
- (9) Průběh SZZ je ze zákona veřejný. Za jeho řádnost, zejména pak za dodržení níže stanovených pravidel jako i za rovné podmínky pro jednotlivé studenty, a za řádnou protokolaci odpovídá předseda zkušební komise.
- (10) Přihlášený student, který se k SZZ nedostaví bez řádné omluvy, je v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ hodnocen známkou „nevyhověl/-a“. Předseda komise zároveň do protokolu

- vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 7 odst. 2 přiměřeně. Omluva se v takovém případě adresuje děkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li děkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl. Děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby, která záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle odst. 3 pro další období.
- (11) Jestliže se student k SZZ dostaví, má se v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádné relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. Svým podpisem na prezenční listině stvrzuje, že byl o této skutečnosti poučen, a že neexistují žádné objektivní či subjektivní potíže, které by vykonání SZZ znemožňovaly.
- (12) Během SZZ student přesně dodržuje pokyny předsedy a ostatních členů komise. Pokud není dále stanoveno jinak či výslovně povoleno předsedou, je v průběhu ústního zkoušení jednotlivých předmětů SZZ nepřipustné
- používat jakékoliv psané poznámky (výjimku tvoří příprava při SZZ bakalářského stupně studia dle odstavce 13 a vypracované odpovědi na otázky vedoucího a oponenta VŠKP) a tištěné materiály, včetně slovníků a příruček;
 - používat jakékoliv elektronické přístroje, včetně mobilních telefonů a jiných komunikačních přístrojů, přenosných PC všech typů; výjimkou je použití PC osobami se specifickými potřebami, které o to předem požádaly v rámci žádosti o modifikaci SZZ z důvodu svého znevýhodnění;
 - komunikovat s dalšími účastníky SZZ.
- (13) V případě SZZ v rámci bakalářského studijního programu je průběh obhajoby bakalářské práce a SZZ dán následujícím postupem:
- Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - Komise zadá studentovi otázky z jednotlivých předmětů SZZ a ponechá mu 15 minut času na přípravu.
 - Po přípravě předstupuje student před komisi a obhazuje bakalářskou práci (15 minut).
 - Po obhajobě bakalářské práce následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ, kdy student zodpoví připravené otázky (25 minut).
 - Závěrečnou fází SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (14) V případě SZZ v rámci navazujícího magisterského studijního programu je průběh obhajoby diplomové práce a SZZ dán následujícím postupem:
- Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - Student obhazuje diplomovou práci (bez přípravy – 15 minut).
 - Následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ (bez přípravy - 20 – 30 minut).
 - Závěrečnou fází SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (15) Má-li student k zahájení nebo průběhu SZZ námitky, je nutné, aby je uplatnil bezprostředně po vykonání SZZ u zkušební komise jmenované pro SZZ. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen námitky zaznamená do protokolu a předloží je k podpisu studentovi. Svým podpisem student stvrzuje, že obsah zápisu odpovídá jím uplatněným námitkám. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen pod podepsané námitky zaznamená vyjádření komise k nim, a to zejména relevantní

okolnosti namítaných skutečností. Při nedostatku místa lze vložit do protokolu samostatný list, na který musí být v protokolu odkázáno. K pozdějším námitkám studenta nebude přihlíženo. Děkan přezkoumá námitky do 14 dnů od obdržení protokolu, v němž jsou obsaženy; předtím může požádat předsedu komise nebo studenta o doplnění informací. Dojde-li děkan k závěru, že namítané skutečnosti měly nebo mohly mít vliv na výsledek SZZ, rozhodne o jejím anulování, resp. o anulování části SZZ, a o zařazení studenta na nejbližší vyhlášený termín obsahově odpovídající SZZ, resp. části SZZ, jež byla anulována. V opačném případě, resp. ve zbývající části, rozhodne o potvrzení výsledku SZZ, a to též, namítá-li student zdravotní nebo obdobné důvody (srov. odstavec 11). Rozhodnutí děkana je konečné.

Okruhy otázek k SZZ

Předměty SZZ:

Ekonomie

Řízení podniku

Ekonomika podniku

Řízení lidských zdrojů

Právo

OKRUHY PRO SZZ - BAKALÁŘSKÉ STUDIUM

studijní obor: ŘÍZENÍ A EKONOMIKA PODNIKU, SPEC. 20

POVINNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomie (KEN/BZE)

(KEN/MIE1 Mikroekonomie 1, KEN/MAE1 Makroekonomie 1)

Bakalářský studijní program B6208

Studijní obor: Řízení a ekonomika podniku

1. TRH A TRŽNÍ MECHANIZMUS, DĚLBA PRÁCE, SMĚNA

Definice trhu, tržní, příkazová a smíšená ekonomika, tržní subjekty, typy trhů, dělba práce, peníze, směna.

2. CHOVÁNÍ SPOTŘEBITELE A FORMOVÁNÍ POPTÁVKY

Racionální chování spotřebitele, měřitelnost užitku, celkový a mezní užitek, indifferenční analýza, linie rozpočtu, rovnováha spotřebitele, přebytek spotřebitele.

3. CHOVÁNÍ FIRMY A FORMOVÁNÍ NABÍDKY

Definice firmy, výroba v krátkém v dlouhém období, produkční funkce, celkový, průměrný a mezní produkt, izokvanta, izokosta, rovnováha firmy, přebytek výrobce, nabídka firmy v krátkém a dlouhém období, alternativní cíle firmy.

4. DOKONALÁ KONKURENCE

Firma v podmínkách dokonalé konkurence, nabídka a bod uzavření firmy, bod zvratu, optimum dokonale konkurenční firmy, vliv změn nákladů a ostatních faktorů na nabídku.

5. NEDOKONALÁ KONKURENCE A HLAVNÍ PŘÍČINY JEJÍHO VZNIKU

Nedokonalá konkurence jako ekonomická realita, charakteristika nedokonalé konkurence, příčiny vzniku nedokonalé konkurence, optimum firmy v podmínkách nedokonalé konkurence.

6. NÁKLADY FIRMY, PŘÍJMY FIRMY, ZISK

Utopené náklady, náklady příležitosti, ekonomické náklady a ekonomický zisk, náklady v krátkém a dlouhém období, průměrné a mezní náklady a příjmy, optimální výše výstupu firmy.

7. FIRMA V PODMÍNKÁCH MONOPOLU, OLIGOPOLU A MONOPOLISTICKÉ KONKURENCE

Monopol, diskriminující monopol, dvoustranný monopol, monopson, oligopol, smluvní oligopol, oligopol s dominantní firmou, monopolistická konkurence, rovnováha, Lernerův index, cenová regulace.

8. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ

Nabídka a poptávka trhu výrobních faktorů, změny poptávky po výrobním faktoru, výtěžek výrobního faktoru, trh práce, trh půdy, trh kapitálu.

9. NABÍDKA, POPTÁVKA

Nabídková funkce, poptávková funkce, změny v poptávce a v nabídce, elasticita nabídky a poptávky.

10. TRŽNÍ ROVNOVÁHA

Tržní rovnováha a její dosahování, vlivy posunu nabídkové nebo poptávkové křivky, změny tržní rovnováhy, teorém pavučiny.

11. DŮCHOD A BOHATSTVÍ.

Skladba důchodů, nerovnosti v důchodech a jejich měření, nerovnost v pracovních a vlastnických důchodech, Lorenzův graf a Giniho koeficient, přerozdělovací procesy v ekonomice, vliv přerozdělování na ekonomické aktivity.

12. EXTERNALITY, VEŘEJNÉ STATKY, ASYMETRICKÉ INFORMACE A NEDOKONALÁ KONKURENCE JAKO PŘÍČINY TRŽNÍHO SELHÁNÍ

Tržní selhání, nedokonalá konkurence, pojetí externalit, pozitivní a negativní externality ve výrobě a ve spotřebě, externalita jako porušení práva, externalita a morálka, vlastnosti veřejných statků, role „černého pasažera“, optimální množství veřejného statku, příčiny a důsledky vzniku asymetrických informací.

13. TEORETICKÉ PŘÍSTUPY V MAKROEKONOMII

Makroekonomická rovnováha a její modely, dvousektorový model ekonomiky, rovnováha investic a úspor, rovnovážný produkt. Výdajový multiplikátor, cenový mechanismus. Rozdíly přístupů – klasický a keynesiánský.

14. AGREGÁTNÍ NABÍDKA A AGREGÁTNÍ POPTÁVKA

Agregátní poptávka a nabídka - jejich pojetí. Agregátní nabídka a potenciální produkt. Makroekonomická rovnováha, nabídkové a poptávkové šoky. Mezera produktu.

15. NÁRODOHOSPODÁŘSKÉ AGREGÁTY

Ukazatele ekonomické výkonnosti. Hrubý a čistý domácí produkt, metody výpočtu, nominální a reálný domácí produkt. Hospodářský růst. Agregátní výdaje a domácí produkt, národní produkt, disponibilní důchod. Hrubý domácí produkt a ekonomický blahobyt. Nedostatky HDP vykazovaného v systému národního účetnictví.

16. INFLACE

Cenová hladina a způsoby jejího měření. Absolutní a relativní ceny, cenové indexy. Příčiny a druhy inflace, dopady inflace, závažnost inflace slumpflace a stagflace, deflace a desinflace. Protiinflační politika, cílování inflace.

17. NEZAMĚSTNANOST

Definování nezaměstnanosti. Míra nezaměstnanosti, druhy nezaměstnanosti, přirozená míra nezaměstnanosti, dopady nezaměstnanosti. Politika zaměstnanosti.

18. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA A JEJÍ CÍLE

Cíle hospodářské politiky a jejich účinnost prostřednictvím základních makroekonomických ukazatelů - „magického čtyřúhelníku“, nástroje a formy hospodářské politiky.

19. FISKÁLNÍ POLITIKA, JEJÍ NÁSTROJE

Systém veřejných rozpočtů. Státní rozpočet - příjmy, výdaje, bilance, deficit státního rozpočtu, financování deficitu, strukturální a cyklický deficit, přebytek státního rozpočtu. Lafferova křivka. Nástroje (formy) fiskální politiky, druhy fiskální politiky, efekty fiskální politiky.

20. MONETÁRNÍ POLITIKA, JEJÍ NÁSTROJE

Nástroje monetární politiky. Cíle monetární politiky a druhy monetární politiky. Centrální banka – funkce, nástroje, bilance centrální banky. Bankovní systém, finanční trh. Jednoduchý peněžní multiplikátor a tvorba peněz, peněžní báze.

21. PENÍZE A PENĚŽNÍ AGREGÁTY

Definice peněz, nabídka peněz, poptávka po penězích, formy peněz a jejich historický vývoj, význam a funkce peněžní směny. Zlatý standard. Peněžní agregáty. Kvantitativní rovnice směny.

22. VNĚJŠÍ OBCHODNÍ A MĚNOVÁ POLITIKA

Cíle a nástroje vnější obchodní a měnové politiky. Princip absolutních a komparativních výhod. Arbitráž. Protekcionismus. Platební bilance - struktura, vyrovnanost.

23. HOSPODÁŘSKÝ CYKLUS

Definování hospodářského (podnikatelského) cyklu a jeho grafické znázornění. Fáze hospodářského cyklu, příčiny vzniku hospodářského cyklu, typy cyklů, dopady cyklů, indikátory hospodářského cyklu. Teorém lokomotivy.

Literatura:

HLADKÝ, J. LEITMANOVÁ, I.: *Mikroekonomie I.* České Budějovice, ZF JU, 1997

MACÁKOVÁ a kol. : *Mikroekonomie - základní kurs.* Melandrium 2005

MANKIW, N. G. *Zásady ekonomie.* Praha, Grada, 1999.

HLADKÝ, J., LEITMANOVÁ, I. *Makroekonomie I.* České Budějovice, ZF JU, 1997, 90 s.

HOLMAN, R. *Ekonomie.* Praha, C. H. Beck, 2000, 726 s.

PAVELKA, T. *Makroekonomie.* Melandrium, 2007, s. 278

BURDA, M., WYPLOSZ, CH. *Macroeconomics: A European Text.* Oxford University Press, 2009

Předmět SZZ: Řízení podniku (KŘE/BZRP)

(KŘE/MANZ Management, KŘE/OM Operační management, KŘE/PJM Projektový management)

Bakalářský studijní program B6208

Studijní obor: Řízení a ekonomika podniku

1. PODSTATA MANAGEMENTU

Pojmy manažer, management. Vztah řízení k ostatním vědám. Úrovně managementu. Manažerské role, dovednosti, vlastnosti. Manažerské funkce. Historický vývoj managementu. Koncepce 7S.

2. PLÁNOVÁNÍ

Charakter plánování, prvky plánování, význam plánování, stanovení cílů a priorit, konflikty mezi cíli, měřítko cílů, zdroje. Typy cílů, formulování cílů, management podle cílů, charakteristika dobře stanovených cílů. Obsah plánů, členění plánů, princip SMART. Řízení času.

3. STRATEGICKÉ ŘÍZENÍ

Pojem strategické řízení, strategie, integrovaný model procesu strategického řízení, vize. Poslání, cíle, strategie organizace. Analýzy vnitřního (finanční analýza, analýza výsledků v jednotlivých funkcionálních oblastech) a vnějšího prostředí podniku (STEP analýza, Porterův model), analýza zájmových skupin, SWOT analýza, SWOT matice, typologie strategií, benchmarking, formulace strategie, hodnocení a výběr strategie, realizace a kontrola strategie.

4. ORGANIZOVÁNÍ

Pojem organizování, prvky organizování, plochá a strmá organizační struktura, liniově štábní struktura, funkční struktura, divizní struktura, hybridní struktura, maticová struktura, vývojové tendence v organizační architektuře. Delegování pravomocí, specializace, rozpětí řízení. Organizační struktura, odpovědnost, autorita, centralizace, decentralizace, faktory ovlivňující volbu organizační struktury.

5. VEDENÍ LIDÍ A ŘÍZENÍ LIDSKÝCH ZDROJŮ

Pojem vedení, moc, teorie vedení založené na osobních kvalitách a způsobu chování, teorie manažerské mřížky, situační teorie (kontingenční teorie, teorie cesta-cíl). Pojem vůdcovství, lídr. Vedení týmu. Význam lidských zdrojů, proces řízení lidských zdrojů. Pojem řízení lidských zdrojů, personální činnosti (plánování, získávání, výběr, hodnocení, odměňování, vzdělávání).

6. MOTIVACE

Pojem motivace, motivační proces, teorie motivace zaměřené na obsah (Maslowova hierarchie potřeb, Herzbergova dvoufaktorová teorie), teorie zaměřené na proces (Stimulační teorie). Teorie X a Y.

7. ROZHODOVÁNÍ

Pojem rozhodování, obsahová a procedurální stránka rozhodování, dobře a špatné strukturované problémy, rozhodovací proces, prvky rozhodování, rozhodování za rizika a nejistoty, postoj rozhodovatele k riziku. Rozhodovací matice a stromy. Princip optimalizace a satisfakce.

8. MANAŽERSKÁ KOMUNIKACE

Pojem komunikace, význam komunikace, proces a prvky komunikace, sestupná, vzestupná, horizontální a diagonální komunikace, interpersonální komunikace. Bariéry efektivní komunikace, překonávání bariér. Verbální a neverbální komunikace, výhody a nevýhody ústní a písemné komunikace, elektronická komunikace, porady. Presentování.

9. PODNIKOVÁ KULTURA

Pojem podniková kultura, úrovně podnikové kultury, prvky podnikové kultury, soudobé pojetí podnikové kultury, typologie podnikové kultury podle výrazného determinantu, diagnostika podnikové kultury, změna podnikové kultury, nástroje a principy změny.

10. KONTROLOVÁNÍ

Pojem kontrola, členění kontrolních procesů, fáze kontroly, hodnotící kritéria kontroly, funkce a předmět kontroly, subjekt kontroly, časová dimenze kontroly, audit, controlling, vnitřní kontrolní systém. Typy kontroly.

11. PROJEKTOVÉ ŘÍZENÍ

Projekt a jeho vlastnosti, typologie projektů, troj-imperativ, základní pojmy, vývoj projektového řízení,

12. Metody využívané v PJM

PERT, Vodopádový model, PRINCE2, Ganttův diagram, CPM, Rozhodovací stromy, Model Vrooma a Yettona, Analýza silového pole.

13. PROCESY V PJM

Základní procesy: Iniciační, Plánovací, Realizační, Kontrolní, Závěrečné, Pojmy: PBS, WBS, OBS, Logický rámec projektu, Scope projektu

14. PLÁNOVÁNÍ

Harmonogram a jeho zkracování, hlavní pojmy, sekvencování aktivit, typy vazeb mezi činnostmi, kritická cesta, PDM, ADM,

15. MONITORING A METODY ODHADŮ

Ukazatele: primární a sekundární, SMART, Metody odhadu základních kvantitativních parametrů projektu.

16. LIDSKÉ ZDROJE V PJM

Organizační struktury, subjekty, role, projektový manažer, matice odpovědnosti, matice zájmu a dynamismu,

17. ŘÍZENÍ RIZIK

Typy a dělení rizik, postup řízení rizik, Ishikawův diagram, opatření ke snížení rizik, dotační rizika, matice rizik.

18. VYJEDNÁVÁNÍ A SMLUVNÍ RÁMEC PROJEKTU

Rizika smluv, smluvní vztahy, cena, taktiky vyjednávání.

19. SOFTWAREOVÁ PODPORA V PJM

Důvody k využití, groupware, virtuální týmy, výhody a nevýhody jednotlivých softwarů.

20. VÝROBNÍ SYSTÉM A MANAGEMENT VÝROBY

Úloha operačního managementu. Trh výrobce nebo trh zákazníka. Výrobní procesy, jejich členění. Výroba, typy výrob, řízení výroby. Výroba a služby. Operační management ve službách. Produktivita a její měření.

21. VÝROBNÍ STRATEGIE A KONKURENCESCHOPNOST

Strategická analýza a druhy strategií, výrobní strategie, strategie a životní prostředí, konkurenceschopnost. Neochota manažerů zavádět strategie s delší dobou návratnosti. Výrobní strategie a bod rozpojení. Výroba šitá „na míru“.

22. PODNIKOVÉ NORMY A MĚŘENÍ PRÁCE

Zakladatel standardizace a měření času: Taylor. Význam standardizace, standard, normativní základna, technickohospodářské normy. Činnosti, patřící a nepatřící do výkonových norem. Měření času a tvorba norem: průměrný pracovník, rating a přírážky. Metody zkoumání výrobního a pracovního procesu: časové studie (včetně členění času směny), pohybové studie (pohybové normativy a jejich využití), pracovní studie. Normy v období zavádění robotizace.

23. UMISŤOVACÍ A ROZMISŤOVACÍ STRATEGIE, DODAVATELSKÝ ŘETĚZEC

Umístění podniku, sklad, výroby a factory ovlivňující umístění. Metody využívané pro volbu polohy pracovního stanoviště. Základní rozmisťovací strategie a jejich výhody a nevýhody: pevné, procesní, buňkové, linkové. Možné tvary výrobních linek – výhody. Dodavatelský řetězec, jeho klíčový článek a úloha. Umisťovací strategie v období Průmyslu 4.0. – od globalizace k lokalizaci a jejich příčiny.

24. ORGANIZACE PRÁCE

Dělba práce – definice, výhody a nevýhody. Rotace práce, zvětšení rozsahu, obohacování práce, nové způsoby organizace práce. Pracovní týmy a autonomní pracovní týmy. Alternativní pracoviště a internet. Požadavky na pracovníky v období většího zavádění robotizace a úbytku pracovních míst.

25. USPOŘÁDÁNÍ PRACOVNÍCH PODMÍNEK

Ergonomie, charakteristika pracoviště, jeho prostorové uspořádání, manipulační prostor, organizace fyzicky namáhavé práce. Hygienické podmínky práce. Pracoviště pro ženy a hendikepované pracovníky. Uspořádání pracoviště při práci s počítačem.

26. SMART SYSTÉMY A VLIV VÝROBY NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

„Chytrý dům“, „chytré město“, pasivní domy (příklady). Předpoklady pro zavádění „Smart technologií“. Udržitelnost životního prostředí, koncept 3P. Emise skleníkových plynů a globální oteplování. Emise prvního a druhého rozsahu. Možnosti snižování emisí: změna používaných paliv, změna dopravních způsobů, změna struktury dodavatelských řetězců.

27. PRŮMYSL 4.0

Čtvrtá průmyslová revoluce. Digitalizace (Moorův zákon), robotizace, umělá inteligence. Průmysl 4.0 a nové technologie (příklady). Výhody a nevýhody nových technologií (kladné a záporné přínosy Průmyslu 4.0). Sdílená ekonomika a příklady firem provozujících sdílenou ekonomiku.

28. AKTUÁLNÍ SMĚRY ŘÍZENÍ VÝROBNÍHO PROCESU

Nové možnosti zvyšování produktivity v digitálním období. Kaizen a postupné změny. Reengineering, křivka „S“. Orientace na procesy nebo na výstupy. Štíhlá výroba: definice, základní principy a metody. Princip tlaku a tahu, vizualizace, Just In Time, Kanban, nivelizace výroby, Six Sigma, metoda „5S“, Supermarket, Milkrun. Teorie omezení.

29. INFORMAČNÍ TECHNOLOGIE A TRENDY V OPERAČNÍM MANAGEMENTU

Pojmy data, informace, znalosti, IT, informační systémy. Nové trendy v informačních technologiích. EDI, Internet věcí, Big Data, Cloud a Cloud computing, VR, bezpečnost systémů.

30. ROBOTIZACE A JEJÍ UPLATNĚNÍ VE VÝROBĚ

Robot, manipulátor, kobot, android. Vlastnosti a členění robotů. Důvody pro rozšíření robotů v ekonomice, náklady a produktivita. Komunikace mezi roboty, internet věcí, M2M a cloudová robotika. Uplatnění robotů mimo výrobu, trvalá nezaměstnanost, sociální pojištění robotů – řešení a problémy. Samořídící automobily, nové zbraně a etika, lékařství, hackerské útoky.

Literatura:

Řehoř, P. a kol. (2018). *Management*. České Budějovice: EF JU.

Donnelly, J. H., Gibson, J. L., & Ivancevich, J. M. (2007). *Management*. Praha: Grada.

Robbins, S. P., & Coulter, J. (2004). *Management*. Praha: Grada.

Rolínek, L. (2003). *Teorie a praxe managementu: (vybrané kapitoly)*. České Budějovice: Jihočeská univerzita, Zemědělská fakulta.

Veber, J. (2009). *Management: základy, moderní manažerské přístupy, výkonnost a prosperita*. Praha: Management Press.

Doležal, J., Máchal, P., Lacko, B., & Společnost, pro projektové řízení. (2012). *Projektový management podle IPMA*. Praha: Grada.

Fotr, J., & Souček, I. (2015). *Tvorba a řízení portfolia projektů: jak optimalizovat, řídit a implementovat investiční a výzkumný program*. Praha: Grada Publishing.

Mařík, V., et al. (2016). *Průmysl 4.0. Výzva pro Českou republiku*. Praha: Management Press.

Miketa, K. (2017). *Smart revoluce*. Praha: Mladá Fronta.

Svozilová, A. (2011). *Projektový management*. Praha: Grada.

Šochová, Z., & Kunce, E. (2014). *Agilní metody řízení projektů*. Brno: Computer Press.

Vrchota, J. (2016). *Projektový management*. České Budějovice: Jihočeská univerzita.

Národní iniciativa Průmysl 4.0. (2015). Ministerstvo průmyslu ČR.

Svobodová, H., & Veber, J. (2006). *Produktový a provozní management*. Praha: Oeconomica.

Tomek, G., Vávrová, V. (2014). *Integrované řízení výroby. Od operativního řízení výroby k dodavatelskému řetězci*. Praha: Grada Publishing.

Váchal, J., & Vochozka, M. (2013). *Podnikové řízení*. Praha: Grada.

Vaněček, D., Friebel, L., & Štípek, V. (2010). *Operační management*. České Budějovice: Jihočeská univerzita.

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomika podniku (KEN/BZEP2)

(KEN/EP1 Ekonomika podniku, KUF/FINP Finance podniku)

Bakalářský studijní program B6208

Studijní obor: Řízení a ekonomika podniku

1. PODNIK A PODNIKÁNÍ

Podnik jako součást národního hospodářství (podnik jako institucionalizované podnikání), cíle a funkce podniku, členění podniků.

2. ZALOŽENÍ PODNIKU

Činnosti související se založením podniku. Vliv právní formy na založení podniku. Postup při zakládání podniku (živnost, obchodní společnost). Zakladatelský rozpočet.

3. MAJETKOVÁ A KAPITÁLOVÁ VÝSTAVBA PODNIKU

Majetková struktura podniku; dlouhodobý majetek - vymezení, oceňování, opotřebení a amortizace, odpisování dlouhodobého majetku, účetní a daňové odpisy; oběžný majetek - vymezení. Kapitálová struktura podniku; vlastní kapitál, cizí kapitál, optimální kapitálová struktura. Faktory působící na majetkovou a kapitálovou strukturu, možnosti jejich ovlivnění.

4. OBĚŽNÝ MAJETEK – ZÁSoby

Charakteristika, stanovení jejich potřebné výše, optimalizační modely, metody oceňování zásob.

5. OBĚŽNÝ MAJETEK – POHLEDÁVKY

Charakteristika pohledávek, zajišťovací prostředky, platební a finanční instrumenty, metody placení (pomocí jiného zboží, platba v hotovosti, pomocí směňky, bankovním převodem, pomocí dokumentárního inkasa, pomocí dokumentárního akreditivu, platebním příslibem, faktoring, forfaiting, směňky), vymáhání pohledávek.

6. OBĚŽNÝ MAJETEK – PENĚŽNÍ PROSTŘEDKY

Modely řízení peněžních prostředků (Baumolův a Miller Orrův model), přímé řízení peněžních prostředků, krátkodobý finanční plán.

7. ZDROJE KRÁTKODOBÉHO FINANCOVÁNÍ

Obchodní, krátkodobé bankovní a směnečné úvěry (revolvingový, lombardní, kontokorentní, eskontní, negociační, akceptační, avalový a ramboursní).

8. ZDROJE DLOUHODOBÉHO FINANCOVÁNÍ

Interní zdroje (Zisk, odpisy). Externí zdroje (Kmenové a prioritní akcie, dlouhodobé bankovní úvěry, obligace, projektové financování, leasing, dlouhodobé obchodní úvěry, zahraniční financování, ostatní dlouhodobé nebankovní zdroje).

9. VÝNOSY, NÁKLADY, VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ

Vztahy mezi výnosy, náklady a výsledkem hospodaření. Výnosy; tvorba výnosů. Náklady; manažerské pojetí nákladů, nákladové funkce, nástroje řízení nákladů. Kalkulace nákladů. Výsledek hospodaření podniku a jeho užití. Analýza vztahů mezi výnosy, náklady a ziskem; bod zvratu, maximalizace zisku. Vztahy mezi výnosy, náklady a výsledkem hospodaření. Výnosy; tvorba výnosů.

10. CASH FLOW

Výpočet, výkaz, využití.

11. CENY

Stanovení ceny nového výrobku; výběr metody stanovení ceny. Cenové změny.

12. ZÁSOBOVÁNÍ

Formy, metody a postupy při řízení zásobovacího procesu. Bilance materiálu, propočty spotřeby materiálu, řízení zásob (normy zásob).

13. VÝROBNÍ ČINNOST PODNIKU

Charakter výrobní činnosti. Produkční funkce - teoretický základ ekonomiky výroby. Optimální kombinace výrobních faktorů. Výrobní kapacita a její využití.

14. ČASOVÁ HODNOTA PENĚŽ

Úrok jednoduchý a složitý, rentový a anuitní počet, současná a budoucí hodnota anuity, současná hodnota perpetuity.

15. INVESTIČNÍ ČINNOST PODNIKU

Pojetí, druhy a financování investic. Identifikace kapitálových příjmů a výdajů. Hodnocení efektivnosti investic; statické a dynamické metody hodnocení investic. Srovnávání investičních variant.

16. HODNOCENÍ VÝKONNOSTI PODNIKU

Zdroje informací v podniku. Nástroje pro hodnocení výkonnosti podniku; paralelní ukazatelové soustavy (ukazatele rentability, aktivity, zadluženosti, likvidity, tržní efektivity); bonitní a bankrotní indikátory (Altmanův index, Indexy IN95, IN99, IN01); pyramidové

ukazatelové soustavy (Du-Pontovo schéma a analýza změn rentability pomocí pyramidálních rozkladů), hodnotové ukazatele (EVA a MVA)

17. SANACE A ZÁNİK PODNIKU

Krizový vývoj podniku. Sanace v akciové společnosti. Zánik podniku.

Literatura:

SYNEK, M., & KISLINGEROVÁ, E. (2010). *Podniková ekonomika*. 5. přeprac. a dopl. vyd. Praha: C.H. Beck

KRUTINA, V., & NOVOTNÁ, M. (2014). *Ekonomika podniku: (cvičení)*. (3., aktualiz. a rozš. vyd., 136 s.) České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Ekonomická fakulta.

WÖHE, G., KISLINGEROVÁ, E., & MAŇASOVÁ, Z. (2007). *Úvod do podnikového hospodářství*. (2. přeprac. a dopl. vyd., xxix, 928 s.) Praha: C.H. Beck.

MAREK, P. (2009). *Studijní průvodce financemi podniku*. (2. aktualiz. vyd., 634 s.) Praha: Ekopress.

Předmět SZZ: Řízení lidských zdrojů (KŘE/BZRLZ)

(KŘE/RLZ Řízení lidských zdrojů, KPH/PSY Psychologie, KPH/SOC Sociologie)

Bakalářský studijní program B6208

Studijní obor: Řízení a ekonomika podniku

1. HISTORICKÝ VÝVOJ A SOUČASNÉ POJETÍ ŘÍZENÍ LIDSKÝCH ZDROJŮ

Pozice ŘLZ, managementu lidského potenciálu a jeho rozvoje v úrovních mikro- mezo- a makroprostoru. Koncepce strategického a integrovaného řízení lidských zdrojů. Personální management a jeho cíle jako součást strategie firmy. Význam personální práce, činnosti, procesy. Nové trendy Řízení lidských zdrojů (HR marketing, užívání sociálních sítí v Řízení lidských zdrojů, generace Y a Z, Age management, Diversity management).

2. VNĚJŠÍ FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ ŘLZ A KONKURENCESCHOPNOST PODNIKŮ NA GLOBÁLNÍM TRHU PRÁCE

Vlivy vnitřního a vnějšího prostředí působící na chod podniku a plánování v ŘLZ. Tvorba strategií v ŘLZ, časové dimenze plánů. Personální procesy a činnosti, jejich kvalita.

3. PLÁNOVÁNÍ PRACOVNÍ SÍLY

Plánování pracovního potenciálu a jednotlivých personálních činností. Kontrola a hodnocení plánů. Personální informační systém.

4. TVORBA PRACOVNÍCH MÍST

Pracovní místo a pracovní role. Přístupy k vytváření pracovních míst. Trendy v organizaci práce (například homeworking, host-desking, sdílená pracovní místa, flexibilní uspořádání pracovní doby). Analýza pracovních míst, jejich specifikace, kompetence, požadavky na pracovní chování.

5. ZÍSKÁVÁNÍ PRACOVNÍKŮ

Nástroje stabilizace pracovníků, vnitřní a vnější trh práce, tvorba značky zaměstnavatele, politika výběru pracovníků, metody výběru pracovníků, administrace procesu přijímání pracovníků, adaptační procesy, proces orientace.

6. FORMOVÁNÍ PRACOVNÍ SÍLY

Motivace a stimulace pracovníků. Řízení pracovního výkonu, jeho kvality a pracovního chování. Pracovní spokojenost, teorie, faktory.

7. PROCES HODNOCENÍ PRACOVNÍKŮ

Determinanty a kritéria. Tvorba hodnotících systémů, jako východisko pro další formování pracovní síly.

8. ROZVOJ LIDSKÉHO POTENCIÁLU

Politika vzdělávání, formování pracovních schopností, dovedností, pracovního chování, training. Plánování, realizace a hodnocení procesu vzdělávání a vzdělávacích programů, návratnosti investic. Celoživotní vzdělávání. Proces řízení a plánování profesní kariéry, teorie, typy, rozvoj, modely kariérových systémů, stupně kariéry. Vnitropodniková mobilita.

9. POLITIKA A SYSTÉM ODMĚŇOVÁNÍ PRACOVNÍKŮ

Mzdová soustava, mzdové formy, diferenciacie, řízení zvyšování produktivity práce.

10. PROCES ŘÍZENÍ ODCHODŮ ZE ZAMĚSTNÁNÍ

Snižování počtu pracovních sil a její politika propouštění, penzionování zaměstnanců. Ztráta zaměstnání (psychologické důsledky, vliv na zdraví a ty, kteří zůstali).

11. AKTIVIZACE PRACOVNÍHO POTENCIÁLU.

Význam, vytváření, řízení vnitropodnikové organizační kultury a klimatu. Podněcování, tvorba prostředí pro zvyšování flexibility pracovní síly, její tvořivosti a iniciativy.

12. PÉČE O PRACOVNÍKY

Pracovní prostředí, péče o zdraví a bezpečnost práce. Zaměstnanci s problémy vyžadujícími zvláštní péči, sociální služby. Sociální programy, jejich účel, cíl.

13. PRACOVNÍ VZTAHY

Povinnosti zaměstnanců a zaměstnavatelů, jejich dodržování. Podíl odborové organizace a zaměstnaneckých rad na řízení, jejich postavení, působnost, cíle a legislativní zakotvení. Psychologická smlouva.

14. EVROPSKÁ POLITIKA ZAMĚSTNANOSTI

Globalizace, multikulturální prostředí, internacionalizace v řízení lidských zdrojů. Řízení expatriantů. Interkulturální management. Sociální a ekonomické souvislosti.

15. SOCIOLOGIE A MODERNÍ SPOLEČNOST

Počátky sociologie a zrod moderní společnosti. Émile Durkheim – mechanická a organická solidarita. Ferdinand Tönnies – pospolitost a společnost. Max Weber – druhy autority; protestantská etika a kapitalismus.

16. SOCIALIZACE

Typy socializace. Socializační činitelé. Sociální role. Deviace a konformita. Normy, hodnoty a postoje.

17. SOCIÁLNÍ SKUPINY A ORGANIZACE

Charakteristika a dělení sociálních skupin. Sociometrická pozice jedince ve skupině. Typy vůdců. Instrukce a organizace, typy organizací.

18. SOCIÁLNÍ STRATIFIKACE A SOCIÁLNÍ MOBILITA

Charakteristika, stratifikační hlediska, příklady stratifikačních systémů. Klasické pojetí sociálních tříd, proměny sociálních vrstev ve 20. století. Status, statusově-příjmová nerovnováha. Horizontální a vertikální sociální mobilita, příklady.

19. GENDER, RODINA A TRH PRÁCE

Proměny rodiny a její funkce. Genderová socializace, genderová stereotypizace. Skleněný strop.

20. VÝZKUMNÉ METODY A TECHNIKY

Koncepce výzkumu a postup jednotlivých kroků. Hypotézy. Výběr respondentů. Metody a techniky sběru dat; kvalitativní a kvantitativní výzkum. Kvalita výzkumu (validita, reprezentativita, reliabilita).

Literatura:

Armstrong, M., & Taylor, S. (2015). *Řízení lidských zdrojů: Moderní pojetí a postupy*. Praha: Grada.

Koubek, J. (2015). *Řízení lidských zdrojů. Základy moderní personalistiky*. Praha: Management Press.

Bedrnová, E., & Nový, I. (2007). *Psychologie a sociologie řízení*. Praha: Management Press.

Giddens, A. (1999). *Sociologie*. Praha: Argo.

Jandourek, J. (2003). *Úvod do sociologie*. Praha: Portál.

Krninská, R. (2002). *Řízení lidských zdrojů*. České Budějovice: Jihočeská univerzita.

Novotná, E. (2008). *Základy sociologie*. Praha: Grada Publishing.

Reichel, J. (2009). *Kapitoly metodologie sociálních výzkumů*. Praha: Grada.

Předmět SZZ: Právo (KPH/BZPR)

(KPH/PRAVB Právo, KPH/OBPRA Obchodní právo)

Bakalářský studijní program B6208

Studijní obor: Řízení a ekonomika podniku

1. PODNIKÁNÍ

pojem podnikání, pojem podnikatel, formy podnikání,
obchodní rejstřík a skutečnosti do něj zapisované, pojem a užívání obchodní firmy

2. OBCHODNÍ SPOLEČNOSTI

druhy obchodních společností, založení a vznik obchodní společnosti, zánik obchodní společnosti

3. OSOBNÍ OBCHODNÍ SPOLEČNOSTI

veřejná obchodní společnost, komanditní společnost

4. AKCIOVÁ SPOLEČNOST

charakteristika, pojem akcie, založení akciové společnosti, orgány akciové společnosti, zakladatelské právní jednání, stanovy

5. SPOLEČNOST S RUČENÍM OMEZENÝM

charakteristika, vznik, změny a zánik společnosti s ručením omezeným, orgány společnosti s ručením omezeným, zakladatelské právní jednání

6. DRUŽSTVO

charakteristika, založení, vznik a zánik družstva, členství v družstvu, orgány družstva, stanovy družstva

7. PODNIKÁNÍ PODLE ŽIVNOSTENSKÉHO ZÁKONA

živnost, vznik, výkon a zánik živnostenského podnikání, subjekty oprávněné provozovat živnost, druhy živností podle předmětu činnosti, odpovědný zástupce podle živnostenského zákona

8. ZÁVAZKY

vznik závazků, kontraktační proces, veřejná soutěž o nejvhodnější nabídku, veřejná nabídka, zánik závazků, zajištění závazků, práva z vadného plnění

9. NEJVÝZNAMNĚJŠÍ SMLUVNÍ ZÁVAZKY

Koupě, dílo, nájem

10. STÁTNÍ SPRÁVA A SAMOSPRÁVA

organizace veřejné správy ČR, orgány státní správy a jejich působnost, orgány místní samosprávy a jejich působnost, právní předpisy vydávané orgány veřejné správy

11. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

zahájení a průběh správního řízení, správní rozhodnutí, řádné a mimořádné opravné prostředky, správní soudnictví, přestupky a jiné správní delikty

12. PRACOVNĚPRÁVNÍ VZTAHY

charakteristika pracovního práva, obsah pracovního poměru, vznik pracovního poměru,

zánik pracovního poměru, mzda, plat, dovolená na zotavenou, zkušební doba, konkurenční doložka, neplatnost výpovědi, náhrada škody v pracovním právu

13. OBČANSKÉ SOUDNÍ ŘÍZENÍ

pravomoc a příslušnost soudů, řízení sporné a zvláštní, druhy žalob, základní zásady občanského soudního řízení, zahájení a průběh řízení před soudem prvního stupně, druhy soudních rozhodnutí, opravné prostředky a jejich druhy

Literatura:

Uhlířová, M. a kol. (2015). *Základy práva*. Č. Budějovice: JU, EF.

Bělina, M., & Drápal, L. (2012). *Zákoník práce*. Praha: C. H. Beck.

Eliáš, K., Zuklínová, M., Gaňo, J., & Svatoš, M. (2012). *Nový občanský zákoník s aktualizovanou důvodovou zprávou*. Praha: Sagit.

Gerloch, A. (2004). *Teorie práva* (3rd ed.). Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o.

Hendrych, D. a kol. (2012). *Správní právo. Obecná část* (8th ed.). Praha: C. H. BECK.

Janků, M. a kol. (2016). *Základy práva pro posluchače neprávnických fakult* (6th ed.). Praha: C. H. Beck.

Lasák, J., Pokorná, J., Čáp, Z., Doležil, T. a kol. (2014). *Zákon o obchodních korporacích – Komentář*. Praha: Wolters Kluwer.

Lavický, P., Hrušáková, M., KRÁLÍČKOVÁ, Z., SPÁČIL, J., Fiala, J., & Hulmák, M. (2013/2014). *Občanský zákoník*. Praha: C. H. Beck.

Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., & Šuk, P. (2013). *Zákon o obchodních korporacích. Komentář (Velké komentáře)*. Praha: C. H. Beck.

Švestka, J., Dvořák, J., Fiala, J. a kol. (2014). *Občanský zákoník - Komentář - Svazek I – VI*. Praha: Wolters Kluwer.

Právní předpisy:

- zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 128/2000 Sb., o obecním zřízení, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

- zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 304/2013, o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů